

Egy töről fakad a szegfű, a tulipán és a rózsa

2013. 12. 19.

A könnyített honosítási eljárásnak köszönhetően folyamatban van a Trianonban szétszakított magyarság határok feletti újraegyesítése. Ez olyan történelmi lehetőség, amelyre több mint kilencven éve várunk, és mely nem lenne teljes a szavazati jog biztosítása nélkül. Az erdélyi magyarok szavazati joga azonban együtt jár a népszerűségük növelése érdekében ránk szabaduló anyaországi politikusokkal és a médián keresztül folytatott kampányhadjáratukkal. Most már azok is „szeretnek” bennünket, akik 2004 karácsonya előtt 23 millió román beözönlésével kampányoltak ellenünk. A tavaszi országgyűlési választások közeledtével egyre gyakrabban jönnek az elszakított területekre, és beszélnek bünbánásról azok a szocialista politikusok, akik néhány éve még úgy vélték, hogy szüleink, nagyszüleink állampolgárságát csupán anyagi haszonszerzés céljából kértük vissza.

A valóban hiteles anyaországi politikusoknak nincs szükségük arra, hogy Erdélyt járják népszerűségük növeléséért, vagy terjedelmes interjúkkal kampányoljanak. Mondjuk ezt annak apropóján is, hogy a minap az egyik helyi napilapban egész oldalas, közfelháborodást okozó interjú közölték – fizetett politikai hirdetésként – Gurmai Zita szocialista EP-képviselővel, annak a szocialista parlamenti frakciónak a tagjával, mely példátlan módon támadt saját hazájára a Magyarország ellen folytatott nemzetközi rágalomhadjárat során. Az erdélyi magyarok látják a különbséget azon anyaországi politikusok között, akik következetes nemzetpolitikájuk miatt tiszta lelkiismerettel léphetik át a magyar-román határt, illetve azon baloldali politikusok között, akik a szégyenteljes 2004. december 5-i népszavazás alkalmával egymás ellen fordították az anyaországi és határon túli magyarokat.

Gurmai Zita példájánál maradva, hogyan is feledhetnénk el, hogy a kormányzó román szociáldemokraták (PSD) emlékezetes kongresszusán térdre ereszkedve nyújtott át virágcsokrot lon Iliescu egykori államfőnek, aki emberiségellenes bűncselekmények elkövetéséért felel, és az 1990-es bányászjárások idején a több halálos áldozatot követelő brutális fellépés levezénylője volt. Hogyan is számíthat egy olyan politikus az erdélyi magyarok bizalmára, aki közösen „parádézik” a súlyosan magyarelles, posztkommunista román kormánypárttal, akik a kisebbségi jogok biztosítása helyett még Székelyföld létezését is megkérdőjelezzik? Hogyan kaphatnak bizalmat azok, akik december 1-jén, Erdély elvesztésének gyászos évfordulóján együtt koccintgattak a budapesti Kempinski-szállóban a korrupciós ügyei miatt börtönbe került Adrian Năstase volt román miniszterelnökkel?

Gurmai Zita manapság egyre gyakrabban jár Nagyváradon, és mindez nem véletlen. A román utódkommunisták legjobb hazai szövetségese, az RMDSZ, különösen bihari szervezete, szinte valamennyi „jeles” balliberális politikussal jó kapcsolatot ápol. A politikai prostitúciót tökélyre fejlesztő erdélyi „érdekképviselő” meghívására az elmúlt években olyan baloldali politikai és szellemi vezetők érkeztek Nagyváradra, mint Gyurcsány Ferenc, Kuncze Gábor, Nyakó István, Ujhelyi István, Demszky Gábor, Aczél Endre, Bajnai Gordon – hogy csak a fajsúlyosabb neveket említsük. Ugyanezen politikai oldal cinkosságával nyúlták le a bihari tulipánosok az Ady Endre szülőfalujába, a jobb sorsra érdemes Érmindszentre tervezett kulturális központ felépítésére szánt 320 millió forintot a Királyhágómelléki Református Egyházkerületől. Összenő, ami összetartozik –

jelen esetben egy töről fakad a budapesti szegfű, a bihari tulipán és a bukaresti rózsa. Vörös mindahány.

Mi, erdélyi, bihari magyarok nem hagyjuk, hogy megtévesszenek, nem hiszünk a baloldali hazugságoknak, az álságos bűnbánatnak, és nem leszünk a Magyarországot, Erdélyt és Romániát tönkretézők politikai haszonszerzésének segítői. Nem hagyjuk, hogy ismét bomlasszák közösségünket azok, akik egy tömeggyilkos előtt bármikor letérdepelnek...

*Az Erdélyi Magyar Néppárt
Bihar megyei szervezete*